

Sygn. akt: KIO 661/15

POSTANOWIENIE
z dnia 20 kwietnia 2015 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Emil Kawa

Protokolant: Magdalena Cwyl

po rozpoznaniu na rozprawie z udziałem stron w dniu 20 kwietnia 2015 roku w Warszawie, odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 2 kwietnia 2015 r. przez **Odwołującego** – Konsorcjum: Nexrad Telecom Sp. z o.o., AKSEL Sp. z o.o., ul. Puławska 469, 02-844 Warszawa, w postępowaniu prowadzonym przez **Zamawiającego** – Centrum Projektów Informatycznych, ul. Syreny 23, 01-150 Warszawa

przy udziale wykonawcy – przystępującego Konsorcjum: Maxto Sp. z o.o. S.K.A., IP Connect Sp. z o.o., ul. Reduta 5, 31-421 Kraków

orzeka:

1. odrzuca odwołanie,
2. kosztami postępowania obciąża **Odwołującego** – Konsorcjum: Nexrad Telecom Sp. zo.o., AKSEL Sp. z o.o., ul. Puławska 469, 02-844 Warszawa
- 2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15.000,00 (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez **Odwołującego** – Konsorcjum: Nexrad Telecom Sp. zo.o., AKSEL Sp. z o.o., ul. Puławska 469, 02-844 Warszawa tytułem wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.) na niniejsze postanowienie - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie

Przewodniczący:

UZASADNIENIE

Centrum Projektów Informatycznych ul. Syreny 23, 01-150 Warszawa, zwany dalej „Zamawiającym” prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na „Integrację środków łączności”, nr sprawy 38-CPI-WZP-2244/14, opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 2 sierpnia 2014 roku pod numerem 2014/S 147-263881.

W dniu 23 marca 2015 roku Zamawiający poinformował wykonawców o wyborze najkorzystniejszej oferty za którą została uznana ponownie oferta złożona przez Maxto Sp. z o.o. S.K.A., IP Connect Sp. z o.o., ul. Reduta 5, 31-421 Kraków.

Od takiej czynności Zamawiającego wykonawca Konsorcjum: Nexrad Telecom Sp. zo.o., AKSEL Sp. z o.o., ul. Puławska 469, 02-844 Warszawa, zwany dalej „Odwołującym” wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

We wniesionym odwołaniu zarzucił Zamawiającemu:

1. dokonanie czynności polegającej na dokonaniu wyboru jako najkorzystniejszej, oferty podlegającej odrzuceniu, złożonej przez wykonawcę Konsorcjum firm MAXTO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością SKA - IP Connect Sp. z o.o., pomimo że wykonawca ten podlega wykluczeniu z postępowania czym naruszono przepisy art. 7 ust. 1, art. 24 ust. 2 pkt 4, art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy;
2. zaniechania czynności Zamawiającego wykluczenia Konsorcjum MAXTO z postępowania na skutek nie wykazania, że wykonawca ten spełnia warunki udziału w postępowaniu, czym naruszono art. 7 ust. 1 oraz art. 24 ust. 2 pkt 4 ustawy;

alternatywnie

3. zaniechania czynności Zamawiającego wykluczenia Konsorcjum MAXTO z postępowania na skutek złożenia przez tego Wykonawcę informacji nieprawdziwych, które wywarły wpływ na wynik postępowania, czym naruszono art. 7 ust. 1 oraz art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy;

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

- powtórzenia czynności Zamawiającego począwszy od badania i oceny ofert,
- wykluczenia Konsorcjum MAXTO z postępowania,
- ponownego wyboru oferty najkorzystniejszej

Zauważenia wymaga, że jest to kolejne odwołanie do KIO w postępowaniu o udzielenie tego zamówienia publicznego. Poprzednie zostało wniesione do KIO w dniu 3

listopada 2014 r., które to Izba rozstrzygnęła wydając wyrok w dniu 24 listopada 2014 roku sygn. akt KIO 2292/14,.

W odwołaniu z dnia 3 listopada 2014 roku tut. Odwołujący – Konsorcjum Maxto we wniesionym odwołaniu zarzuciła Zamawiającemu:

- 1) czynności Zamawiającego polegającej na dokonaniu wyboru jako najkorzystniejszej, oferty podlegającej odrzuceniu, złożonej przez wykonawcę Konsorcjum firm MAXTO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością SKA - IP Connect Sp. z o.o., zwane w dalszej treści niniejszego odwołania Konsorcjum MAXTO, pomimo że wykonawca ten podlega wykluczeniu z postępowania, czym naruszono przepisy art. 7 ust. 1, art. 24 ust. 2 pkt 4, art. 24 ust. 2 pkt 3, art. 89 ust. 1 pkt 4, art. 90 ust. 1 i 3 ustawy Pzp;
- 2) zaniechania czynności wykluczenia Konsorcjum MAXTO z postępowania na skutek niewykazania, że wykonawca ten spełnia warunki udziału w postępowaniu, czym naruszono art. 7 ust. 1 oraz art. 24 ust. 2 pkt 4 ustawy Pzp;
- 3) zaniechania czynności Zamawiającego wykluczenia Konsorcjum MAXTO z postępowania na skutek złożenia przez tego Wykonawcę informacji nieprawdziwych, które wywarły wpływ na wynik prowadzonego postępowania, czym naruszono art. 7 ust. 1 oraz art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp;
- 4) zaniechania czynności polegającej na wezwaniu wybranego wykonawcy do wyjaśnienia elementów oferty mających wpływ na wysokość zaoferowanej ceny, czym naruszono art. 90 ust. 1 oraz w konsekwencji odrzucenia oferty w trybie art. 90 ust. 3 oraz art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp;
- 5) czynności Zamawiającego polegającej na prowadzeniu postępowania w sposób naruszający zasadę jawności postępowania, w szczególności poprzez odmowę udostępnienia treści korespondencji pomiędzy Zamawiającym a Konsorcjum MAXTO oraz ewentualnie pomiędzy Zamawiającym a podmiotami trzecimi w zakresie uzupełnienia i wyjaśnienia dokumentów potwierdzających posiadanie przez Konsorcjum MAXTO wymaganego doświadczenia zawodowego, a także innych dokumentów niestanowiących w całości tajemnicy przedsiębiorstwa, zaś zawierających informacje odnośnie procedury postępowania, stanowiących załączniki do protokołu postępowania, czym naruszono przepisy art. 7 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 i 3 oraz co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia art. 179 ust 1, art. 180 i nast. ustawy Pzp poprzez odebranie Odwołującemu uprawnienia do skorzystania ze środków ochrony prawnej w zakresie czynności Zamawiającego oraz zaniechania czynności związanych z nieudostępnionymi dokumentami.

Odnosząc się do podniesionych w obu odwołaniach zarzutów, Zamawiający oraz Przystępujący wnieśli o odrzucenie przedmiotowego odwołania składając w tym zakresie pisemne wnioski.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie wniósł o odrzucenie odwołania w związku z zaistnieniem w sprawie przesłanek określonych w art. 189 ust. 2 pkt 4 i 5 ustawy Prawo zamówień publicznych. W swoim stanowisku podał iż Odwołujący nie podniósł żadnych nowych zarzutów w stosunku do sformułowanych w poprzednim odwołaniu z dnia 03.11.2014 r. Twierdzenia sformułowane przez Odwołującego dotyczą kwestii braku potwierdzenia spełnienia warunków udziału w postępowaniu przez Przystępującego. W opinii Zamawiającego przedmiotowa kwestia została dostatecznie wyjaśniona w toku postępowania- biorąc pod uwagę zarówno treść oferty Przystępującego, jak i całej korespondencji prowadzonej w postępowaniu, w tym z podmiotem będącym odbiorcą wdrożenia wskazanego przez Przystępującego.

W sposób tabelaryczny wykazywał iż zarzuty z odwołania z dnia 3 listopada 2014 roku oznaczone nr od 1 – 3 i stwierdził, że są tożsame z zarzutami podniesionymi w tym odwołaniu z 4 kwietnia 2015 roku.

Przystępujący – wybrane konsorcjum Maxto w złożonym piśmie procesowym poparł w całości stanowisko prezentowane przez Zamawiającego w zakresie zaistnienia przesłanek do odrzucenia odwołania, dodatkowo podnosząc kolejną podstawę do odrzucenia oferty z art. 189 ust. 2 pkt 2 dotyczący tego, iż Odwołujący nie jest już podmiotem uprawnionym do wnoszenia odwołania, gdyż na moment jego wnoszenia Odwołujący nie był już związany ofertą, a tym samym nie może ponieść szkody w tym zakresie. Podał, że w ostatnim piśmie z dnia 6 stycznia 2015 r. Konsorcjum Nextrad Telecom Sp. z o.o., przedłużyła termin związania ofertą tylko do dnia 6 marca 2015 r. Tym samym zarówno na dzień wnoszenia odwołania, jak i na chwilę obecną Odwołujący nie jest związany przedmiotową ofertą.

Podał, że w obecnie rozpatrywanym odwołaniu, zarzut dotyczący wykazania spełniania warunku udziału w postępowaniu w zakresie wiedzy i doświadczenia został sformułowany identycznie. Również identyczny jest zarzut alternatywny złożenia przez Przystępującego nieprawdziwych informacji. W sensie prawnym zarzuty podniesione przez Odwołującego były już przedmiotem rozstrzygnięcia przez Krajową Izbę Odwoławczą. Jednocześnie podniósł, że Odwołujący w uzasadnieniu zarzutów nie wskazał żadnych nowych okoliczności faktycznych. Nawet jeśli przyjąć, że okoliczności takie powołał, to ich powołanie jest spóźnione, gdyż wiedzę o tych okolicznościach Odwołujący posiadał już wnosząc odwołanie w dniu 3 listopada 2014 r. Nadto stwierdził, że Odwołujący w odwołaniu nie wskazał na żadne nowe informacje, które miałyby wystąpić w tej sprawie, lecz jego odwołanie oparte jest na konstatacji treści referencji z dnia 5 września 2014 roku, co do których to stwierdza, że nie zawierają one informacji o dostawie urządzeń.

Odwołujący odpowiadając na zarzuty i wnioski Zamawiającego i Przystępującego podał, że z uzyskanych informacji od Zarządu Autostrad Królestwa Maroka, które uzyskał w

indywidualnym trybie nie mógł wykorzystać w trakcie poprzedniego postępowania odwoławczego, gdyż otrzymał je w dniu rozprawy, przy czym wpłynęły one do siedziby Odwoływającego, a nie do pełnomocnika. Tym samym nie mogły być one przedmiotem rozpoznania przez Izbę, gdyż z Izba nie zgodziła się z wnioskiem na ponowne otwarcie zamkniętej rozprawy. Stwierdził, że zarzuty, które podnosił w odwołaniu listopadowym wynikały bardziej z domysłów Odwoływającego w tym zakresie niż posiadania jakichkolwiek dokumentów i tym samym dopiero teraz może je podnosić w oparciu o konkretny dokument. Podaje, że od wyroku listopadowego KIO w tej sprawie, aż do końca marca br. Zamawiający nie upublicznił żadnej swojej czynności, która mogłaby się stać podstawą do wniesienia odwołania i tym samym Odwoływający nie miał możliwości kwestionowania spełnienia warunku udziału w postępowaniu wykonawcy Maxto w oparciu o otrzymane w dniu 17 listopada 2014 roku dokumenty. Podniósł, że to co wynika z nowych informacji uzyskanych w listopadzie, jest treścią nowego odwołania. Odnosząc się do wyroku Izby z 24 listopada 2014 roku wskazał iż Izba na stronie 14, 15 i 16 stwierdziła m.in., że rozpatrzeniu podlegają zarzuty tylko podniesione w odwołaniu z dnia 3 listopada 2014 roku. Ponadto w związku z uchyleniem co do części dokumentów treści oferty Przystępującego, to Odwoływający miał możliwość zapoznania się z ich treścią i tym samym Odwoływający wywodzi, że może odwoływać się do informacji uzyskanych w wyniku treści odtajnionych dokumentów.

W związku z faktem iż strony podtrzymały w całości swoje dotychczasowe stanowiska i wystąpiła potrzeba badania i oceny merytorycznej treści dokumentacji postępowania, Izba zamknęła etap posiedzenie i skierowała odwołanie do rozpoznania na rozprawę mającego na celu w pierwszym rzędzie ocenę dokumentacji pod kątem wniosków o odrzucenie odwołania.

W związku z faktem iż Izba nie dysponowała dokumentacją poprzedniego postępowania, a w szczególności protokołu i dowodów złożonych przez strony na rozprawie, Izba uznała za zasadne odroczenie rozprawy celem włączenia do akt sprawy ww. dokumentów.

Izba zważyła co następuje.

Dokonując analizy dokumentacji z przedmiotowego postępowania w tym pism Zamawiającego oraz Przystępującego, a także protokołu i wyroku KIO wraz z uzasadnieniem, wydanym w sprawie o sygn. akt KIO 2292/14 z dnia 24 listopada 2014 roku Izba stwierdza, że w sprawie zaistniała jedna przesłanka odrzucenia odwołania tj. przesłanka o której mowa w art. 189 ust. 2 pkt 4 Pzp co skutkuje koniecznością odrzucenia przedmiotowego odwołania.

Poza sporem jest fakt, że zarzuty podniesione w odwołania z dnia 3 listopada 2014 roku ozn. nr 1 2 i 3 są tożsame co do meritum z zarzutami podniesionymi w przedmiotowym odwołaniu. W zakresie tych zarzutów tj spełniania przez wybranego wykonawcę Konsorcjum Maxto warunków udziału w postępowaniu w zakresie wiedzy i doświadczenia, strony i uczestnik postępowania w trakcie rozprawy w dniu 17 listopada prezentowali swoje stanowiska, co wynika z niżej cyt. protokołu rozprawy.

W zakresie spełniania warunku wiedzy i doświadczenia Odwołujący na ww. rozprawie stwierdzał między innymi: iż „nie był w stanie uzyskać dowodu na okoliczność braku spełniania przez przystępującego spornego warunku udziału w postępowaniu oraz złożenia nieprawdziwych informacji”..... w tym zakresie wnosi do Izby o „wobec utajnienia dokumentacji postępowania w tym zakresie, o przeprowadzenie dowodu z dokumentów odnoszących się do przedmiotowego aspektu”.... „Podnosi, iż nie miał wiedzy, że przystępujący był wyzwany do uzupełnienia dokumentów w celu potwierdzenia spełnienia spornego warunku”.

Zamawiający w tym zakresie podnosił iż „ treść referencji potwierdza spełnianie spornego udziału w postępowaniu. Jednocześnie odwołujący nie przedstawił dowodów przeciwnych.” Natomiast Przystępujący na ww. rozprawie stwierdzał, że „zarzut odwołania dotyczący niespełnienia warunku udziału w postępowaniu, jak również złożenia nieprawdziwych informacji, w tym przedmiocie został oparty na pewnym założeniu uczynionym przez odwołującego, tzn., iż przystępujący powołał się na doświadczenie firmy Rohill, ewentualnie jego podwykonawcy. Założenie to nie jest jednakże prawidłowe, bowiem przystępujący na te okoliczności się nie powołał, zatem zarzuty w tym zakresie nie zasługują na uwzględnienie. Dodatkowo przystępujący zwraca uwagę, że odwołujący sam przyznaje, iż nie zdobył żadnych dowodów na okoliczności powoływane w treści odwołania w tym zakresie. Przystępujący poczytuje te zabiegi jako działanie na wszelki wypadek, wręcz w celu przedłużenia postępowania. W ocenie przystępującego, biorąc pod uwagę treść oferty i uzupełnienia, a także wyjaśnienia, nie budzi wątpliwości, że przystępujący słowny warunek udziału w postępowaniu spełnił”... w sposób niebudzący wątpliwości przystępujący wykazał, iż posiada wymagane doświadczenie, zaś odwołujący nie przedstawił dowodów przeciwnych”..

Dokonując analizy treści uzasadnienia orzeczenia KIO o sygn. KIO 2292/14 stwierdzić należy, że Izba na stronie 8 i 9 zacytowała postawiony w SIWZ warunek udziału w postępowaniu w zakresie wiedzy i doświadczenia. Następnie na str 9 znajduje się stwierdzenie, że „Konsorcjum MAXTO wraz z ofertą złożyło Wykaz wykonanych dostaw wraz z dokumentami, że zostały wykonane należycie oraz zobowiązanie podmiotu trzeciego o udostępnieniu jego potencjału w zakresie wiedzy i doświadczenia (str. 53-63 oferty)”.... „Krajowa Izba Odwoławcza, w celu rozstrzygnięcia zarzutu dotyczącego

spełniania przez Konsorcjum MAXTO zarzutu, dotyczącego warunku udziału w postępowaniu w zakresie wiedzy i doświadczenia przeprowadziła dowody z następujących dokumentów: Wykazu dostaw, dokumentów z dnia 5 września 2014 r. i 11 kwietnia 2012 r. wystawionych przez odbiorcę referencyjnej dostawy, wyjaśnień udzielonych na wniosek Zamawiającego w dniu 10 października 2014 r. przez odbiorcę referencyjnej dostawy, wyjaśnień z dnia 29 września 2014 r. udzielonych przez Konsorcjum MAXTO na wezwanie Zamawiającego, zobowiązania podmiotu trzeciego z dnia 2 września 2014 r. do udostępnienia swoich zasobów w postaci wiedzy i doświadczenia Konsorcjum MAXTO” i dalej (str 10 uzasadnienia).

Natomiast co do dowodów na podstawie których Odwołujący opiera niniejsze odwołanie (są one tożsame z dowodami które Odwołujący chciał przedłożyć Izbie wnosząc o ponowne otwarcie rozprawy) to Izba stwierdziła(str 14), iż „dowody przedłożone przez Odwołującego przy piśmie z dnia 20 listopada 2014 r. znajdują się w aktach postępowania, są Izbie znane i dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy przeprowadzono dowód z przedmiotowych dokumentów. W istocie więc nie są to dowody nowe i ustalenia poczynione przez Izbę na ich podstawie były brane pod uwagę przy wydaniu niniejszego orzeczenia”.

Została także dokonana ocena podniesionego zarzutu co do złożenia w zakresie spełniania warunku wiedzy i doświadczenia, nieprawdziwych informacji. Został one przez Izbę oceniony i jako niezasadny został oddalony.

W obecnym odwołaniu, Odwołujący kwestionuje również spełnianie przez wybranego wykonawcę warunku udziału w zakresie wiedzy i doświadczenia. Zarzut ten Odwołujący opiera na treści referencji z dnia 05.09.2014 roku, które mają rzekomo nie potwierdzać spełniania wymogu SIWZ w zakresie ww. warunku udziału, gdyż brak jest w nich informacji o dostarczeniu stacji bazowych TETRA, jak również brak jest informacji czy stanowiły one jeden system radiowy. Niewątpliwym jest zdaniem Izby, iż dokument ten został przez Izbę rozpatrującą poprzednie odwołanie oceniony.

W zakresie formalnym odwołania, co do możliwości odrzucenia odwołania dopiero na etapie rozprawy to Izba zauważa, że jeśli okoliczności uzasadniające odrzucenie odwołania ujawniły się dopiero po przystąpieniu do rozprawy, lub wymagały analizy dokumentacji postępowania w sensie merytorycznym, to KIO powinna odrzucić odwołanie w toku tejże rozprawy. Nie jest konieczne przerywanie rozprawy i ponowne kierowanie sprawy na posiedzenie niejawne. Izba zauważa, że posiedzenie przed rozprawą służy przede wszystkim zbadaniu ewentualnego wystąpienia negatywnych przesłanek procesowych uniemożliwiających rozpoznanie odwołania, takich jak: posiadanie właściwych pełnomocnictw, zachowanie terminu wniesienia odwołania, terminowego doręczenia kopii odwołania Zamawiającemu, rozpatrzenia opozycji co wniesionych przystąpień itp.

Odnosząc się do powyższych ustaleń merytoryczno – formalnych Izba stwierdza że poza sporem jest fakt, że w poprzednim odwołaniu Odwołujący podniósł zarzuty wobec uznania przez Zamawiającego spełniania przez konsorcjum Maxto warunku udziału w postępowaniu w zakresie wiedzy i doświadczenia. Izba ten zarzut w postępowaniu o sygn. KIO 2292/14 oceniła i rozstrzygnęła, oddalając go. Zgodnie z zasadą koncentracji środków ochrony prawnej nie wolno wykonawcy kolejny raz powoływać się na okoliczności, które były już rozstrzygane przez KIO przy okazji innego odwołania, wniesionego przez tego samego wykonawcę. Nie ma uzasadnienia dla potrzeby udzielania ochrony prawnej Odwołującemu, który kolejny raz wnosi odwołanie oparte na tych samych lub jedynie nieznacznie zmienionych zarzutach, co do których KIO orzekła w poprzednim postępowaniu.

W przedmiotowej kwestii zasadne jest przywołanie jako stanowiska Izby w tej sprawie, orzeczenia KIO z dnia 22 stycznia 2013 r sygn. akt KIO 246/13, gdzie Izba stwierdziła, że *Poprzednie rozstrzygnięcie, jako niezaskarżone – korzysta z powagi rzeczy osądzonej res iudicata. Jediną drogą wzruszenia niekorzystnego dla odwołującego wyroku Izby w sprawie (...) – oddalającego jego zarzuty oraz żądania – było skorzystanie z możliwości wniesienia skargi i poddanie wyroku Izby weryfikacji przez Sąd Okręgowy. Możliwość wniesienia środka ochrony prawnej wobec ponownej czynności zamawiającego istnieje tylko i wyłącznie wtedy, gdy zamawiający dopuścił się nowego, dotychczas nierozpatrzonego i wcześniej niemożliwego do zaskarżenia naruszenia ustawy P.z.p.*

Jeśli Odwołujący uznał, że poczynione przez Izbę w poprzednim postępowaniu ustalenia i orzeczenie co do spełniania przez konsorcjum Maxto warunku udziału w postępowaniu są niewłaściwe, to mógł od tego orzeczenia wnieść skargę do sądu powszechnego. Stanowisko to jest tym bardziej zasadne iż Odwołujący opiera swój zarzut na treści referencji, którą to treść powziął w dniu 17 listopada 2014 roku, a którą to Izba oceniła, gdyż znajdowała się w dokumentacji postępowania (*vide* str 10 uzasadnienia). Odwołujący poznał treść przedmiotowej referencji przed terminem na wniesienie skargi do sądu powszechnego i tym samym nie było przeszkód, aby w skardze do sądu zaprezentował swoje stanowisko, kwestionując orzeczenie Izby w tym zakresie.

Zauważyć należy, że Odwołujący się wykonawca przyjmuje na siebie ryzyko- iż podnosząc co do tej samej materii dwa odrębne zarzuty, tj zarzut niezasadnego objęcia tajemnicą przedsiębiorstwa dokumentów oferty i równocześnie kwestionuje treść tych dokumentów (niejako w ciemno) iż Izba oceniając zarzut co do spełniania warunków udziału w postępowaniu pozbawia Odwołującego - poprzez fakt zaistnienia powagi rzeczy osądzonej, możliwości ponownego podnoszenia tegoż zarzutu także w sytuacji, uwzględnienia zarzutu niezasadnego utajnienia treści oferty w tym zakresie.

Odwołujący w tym postępowaniu próbując podnieść taki sam zarzut jak w odwołaniu poprzednim w oparciu o nowe dla niego dowody, ale znane organowi orzekającemu w poprzedniej sprawie dokonuje niejako próby wznowienia postępowania, taka instytucja nie jest znana prawu zamówień publicznych.

Izba uznała iż nie znalazły potwierdzenia zarzuty Zamawiającego i Przystępującego co do zaistnienia w sprawie podstaw do odrzucenia odwołania o których mowa w art. 189 ust. 2 i 5 ustawy Pzp.

Biorąc pod uwagę powyższe Izba odrzuciła odwołanie, ponieważ uznała, że podniesione w odwołaniu zarzuty odnoszą się do tych samych okoliczności, które były już przedmiotem rozpoznania w poprzednim postępowaniu odwoławczym

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku na podstawie art. 192 ust. 9 i ust. 10 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 3 pkt 1 i § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Przewodniczący: